

derfor. Jeg troer saaledes, at der forsaavidt ikke er nogen Forskiel imellem Regjeringens Forslag og det Forslag, der var stillet af Udvalgets Majoritet. Jeg vil aldeles ikke nægte, at den Grundsaetning, der var opstillet som den almindelige i Udvalgets Majoritets Forslag, var mere bestemt end den, som er foreskrevet i Regjeringens Udfast; men jeg troer dog, at her ogsaa er fremsfort de forskellige Grunde, hvortil de Vedkommende maae have at tage Hensyn ved at bestemme, hvorledes Sneefastningen skal udføres. Jeg skal i denne Henseende bemærke, at jeg under Ordet „Bedrift“ havde troet at kunne henseende ogsaa et tilberedt Hensyn til Folketallet, der findes paa Stederne. Det er muligt, at dette Udtryk ikke er aldeles fyldestgjørende, og at man derfor i denne Henseende efter Ordet „Bedrift“ maafee burde tilføje „Folketallet“. Jeg maa forøvrigt antage, at, hvis det erede Thing vil gaae ind paa Loven, denne da helst maa udfærdiges paa den Maade, som Regjeringens Udfast antyder; Minoritetens Endringer ville ialfald vistnok trænge til adskillige Forandringer, hvis de skulle kunne optages. For det Første maa jeg i denne Henseende bemærke, at Loven vilde efter Minoritetens Forslag komme til at begynde med, at Amtsraadene have for Hoved- og mindre Landeveies Vedkommende ved Regulativ at bestemme disse Veies Fordeling; dernæst kommer, at Arbejds Fordeling skal ske ved Regulativer, affattede af Sogneforstanderskaberne, og til Slutning kommer, at Amtsraadene have samtidig med Regulativernes Approbation paa ethvert især at anføre, hvilke Landveisparter der ere tildeelte hver enkelt af Communens Kredse. Dette Sidste maae dog i ethvert Tilfælde være meddeelt Sogneforstanderskaberne, inden de kunne udfærdige deres Regulativer. At Arbejds Fordeling i Sognene skal ske ved Regulativer, der affattedes af Sogneforstanderskaberne, istedetfor som efter Regjeringens Lovudkast af Amtsraadene efter foregaaende Conference med Sogneforstanderskaberne, er i og for sig ikke nogen saa stor Forandring, at jeg for min Deel skulde have særdeles Meget derimod. Hvad derimod den Tilføining angaaer, at vedkommende arbejdspligtige Steders Giere skulde kunne frigjøre sig ved at betale for det Mand-

skab, der ikke kunde præsteres, ved at erlægge en Kændelse til Communens Kasse af mindst 24 $\frac{1}{2}$ p, da troer jeg, at den ikke vil være ganske rigtig; thi hvem skal bestemme denne Kændelses Størrelse, der skal være „mindst“ 24 $\frac{1}{2}$? Det er slet ikke omtalt; det maae vel være Communen. Men dernæst troer jeg ikke, at man bør eller kan fastsætte nogen Betaling, der skulde kunne gjælde og være rimelig og billig for hele Landet. Det er vistnok forskjelligt paa de forskellige Steder, om 24 $\frac{1}{2}$ p, eller 48 $\frac{1}{2}$ p, eller hvilken som helst anden Sum er den rigtige. Hvad angaaer den Bestemmelse, at det ved Regulativerne skal paasees, at Beboere, der have over $\frac{1}{2}$ Mill til Veien, kun kunne tilliges til Arbejde i ekstraordinære Tilfælde, da finder jeg, at den har Udskilligt imod sig. Det kunde jo hændes, at der var Steder, hvor det vilde blive nødvendigt at tage Beboere med endogsaa i over $\frac{1}{2}$ Mills Afstand. I det Hele ville Sogneforstanderskaberne vistnok i denne Henseende ikke tage Flere med, end der behøves i de almindelige Tilfælde. Mindre Forandringer maae ogsaa foretages, saaledes at der navnlig istedetfor Ordet „Amt“, der forekommer et Par Steder, sattes „Amtsraadsdistrict“; thi disse Regulativer skulle jo gjælde ikke for Amter, men for Amtsraadsdistricter. Hvad angaaer det Forslag, at Mulkterne skulde tilfalde „de Fattiges Kasse“ istedetfor, som almindeligvis skeer, Fattigkassen, da troer jeg ogsaa, at det er mindre rigtigt nu at gjøre Begyndelsen med at lade Mulkterne tilfalde den forsinævnte Kasse, i hvilken Henseende jeg er ganske enig med den erede Secretair.

Nørgaard: Jeg kan ikke Andet end være meget tilfreds med den Maade, hvorpaa den erede Indenrigsminister har modtaget de Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til det af ham forelagte Lovudkast. Hvad de Punkter angaaer, som den meget erede Minister omtalte burde ændres anderledes, da er det, saavidt jeg skjønner, saadanne, der med største Lethed kunne søges forandrede mellem anden og tredje Behandling, naar man, som jeg haaber, kan komme til at conferere med den høitagtede Minister derom. Naar den erede Minister bemærkede, at Udtrykket „mindst